

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

5 martie 2020 *

„Trimitere preliminară – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Coordonarea sistemelor de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolele 3 și 11 – Domeniu de aplicare material – Prestații care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament – Calificare – Prestație de boală – Indemnizație de invaliditate – Ajutor de șomaj – Persoană care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială dintr-un stat membru după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru – Cerere prin care se solicită beneficiul unei alocații de reabilitare în fostul stat membru de reședință și de muncă – Refuz – Stabilirea legislației aplicabile”

În cauza C-135/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 19 decembrie 2018, primită de Curte la 20 februarie 2019, în procedura

Pensionsversicherungsanstalt

împotriva

CW,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din doamna L. S. Rossi, președintă de cameră, și domnii F. Biltgen (raportor) și N. Wahl, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Pensionsversicherungsanstalt, de J. Milchram, de A. Ehm și de T. Mödlagl, Rechtsanwälte;
- pentru CW, de A. Pfeiffer, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul austriac, de J. Schmoll, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de M. Van Hoof și de B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 (JO 2012, L 149, p. 4) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Pensionsversicherungsanstalt (Oficiul de Pensii, Austria), pe de o parte, și CW, pe de altă parte, în legătură cu acordarea unei alocații de reabilitare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Articolul 3 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Domeniul de aplicare material”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

(a) prestațiile de boală;

[...]

(c) indemnizațiile de invaliditate;

[...]

(h) ajutoarele de șomaj;

[...]”

- 4 Articolul 11 din acest regulament, care fixează regulile generale referitoare la stabilirea legislației aplicabile, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.

(3) Sub rezerva articolelor 12-16:

- (a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;
- (b) funcționarii se supun legislației din statul membru de care aparține administrația ai căror salariați sunt;
- (c) persoana care beneficiază de ajutor de șomaj în conformitate cu articolul 65, în temeiul legislației statului membru de reședință, se supune legislației statului membru respectiv;
- (d) persoana convocată sau concentrată pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau efectuarea serviciului civil într-un stat membru se supune legislației statului membru respectiv;
- (e) orice altă persoană căreia nu i se aplică literele (a)-(d) se supune legislației statului membru de reședință, fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezentul regulament, care îi garantează prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.”

Dreptul austriac

- 5 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (Codul general al asigurărilor sociale, BGBl. 189/1955), în versiunea anterioară intrării în vigoare, la 1 ianuarie 2014, a Sozialrechts-Änderungsgesetz 2012 (Legea din 2012 de modificare a anumitor dispoziții de drept social, BGBl. I, 3/2013), prevedea că pensia de invaliditate putea fi acordată de asemenea, pe o durată determinată, afiliaților născuți după 31 decembrie 1963, aflați într-o situație de invaliditate temporară.
- 6 Codul general al asigurărilor sociale, în versiunea rezultată din Legea din 2012 de modificare a anumitor dispoziții de drept social (denumit în continuare „ASVG”), rezervă în prezent beneficiul pensiei de invaliditate numai persoanelor care nu mai au vocația de a se reintegra pe piața muncii, în principal din cauza caracterului permanent al invalidității lor, și prevede, în caz de invaliditate temporară, plata unei alocații de reabilitare și a unei alocații de reconversie.
- 7 Alocația de reabilitare este plătită de organismul de asigurări de sănătate competent pe durata reabilitării medicale.
- 8 Conform articolului 8 alineatul (1) punctul 1 litera d) din ASVG, beneficiarii alocației de reabilitare sunt afiliați doar parțial la sistemul legal de asigurări sociale, și anume numai la asigurările de sănătate.
- 9 Articolul 143a din ASVG, referitor la alocația de reabilitare, prevede la alineatele (1) și (2):
„(1) Persoanele care, la cererea lor, au obținut o decizie prin care se constată că [se află într-o situație de invaliditate temporară cu o durată previzibilă de minimum șase luni și care nu pot beneficia nici de măsuri de readaptare profesională, nici de o pensie] au dreptul la o alocație de reabilitare, începând cu data de referință [...], pe durata invalidității lor temporare (incapacitate de muncă). Menținerea invalidității temporare (incapacitate de muncă) trebuie să fie verificată de organismul de asigurări de sănătate ori de câte ori este necesar și în orice caz la împlinirea unui termen de un an de la acordarea alocației de reabilitare sau de la ultima expertiză efectuată în cadrul gestionării dosarului, prin intermediul Kompetenzzentrum Begutachtung (serviciul centralizat de expertizare a competențelor) [...] Stabilirea existenței dreptului la alocația de reabilitare, precum și suspendarea acestuia fac obiectul unei decizii a organismului de asigurări de pensii.

(2) Alocația de reabilitare este plătită în cuantumul echivalent prestației de boală [...], iar începând cu a 43-a zi, în cuantumul echivalent prestației de boală majorate [...] care ar fi fost plătită pe baza ultimei activități profesionale care justifică o afiliere la sistemul de asigurări de sănătate [...]

10 Articolul 143b din ASVG, referitor la gestionarea dosarelor, prevede:

„Organismele de asigurări de sănătate au obligația să sprijine pe deplin persoanele afiliate la sistemul legal de asigurare prevăzute la articolul 8 alineatul (1) punctul 1 litera d), în vederea garantării unui tratament conform cu progresele științei medicale pentru tranziția de la un tratament medical la reabilitarea pentru recuperarea capacității de muncă, precum și în vederea asigurării unei evoluții optime a etapelor necesare pentru îngrijire. În acest cadru, este necesar ca, pe durata tratamentului medical și a reabilitării în vederea recuperării capacității de muncă, persoana asigurată să fie sprijinită în scopul coordonării măsurilor care trebuie întreprinse pentru stabilirea, după identificarea nevoilor, a unui plan individual de asistență și pentru punerea sa în aplicare de diferiți prestatori. În cadrul gestionării dosarelor, trebuie să se asigure că persoanele afiliate se supun în mod regulat unor expertize la serviciul centralizat de expertizare a competențelor [...] În acest scop, organismele de asigurări de sănătate vor trebui să se pună de acord în timp util cu serviciul de ocupare a forței de muncă competent și cu oficiul de pensii competent. Oficiul de Pensii poate solicita efectuarea unei expertize de către serviciul centralizat de expertizare a competențelor în cadrul sistemului de gestiune a dosarelor.”

11 Potrivit articolului 255b din ASVG, dreptul asiguratului de a primi o alocație de reabilitare este subordonat în special condiției ca el să prezinte o invaliditate temporară cu o durată previzibilă de minimum șase luni.

Situația de fapt din litigiul principal și întrebările preliminare

12 Pârâta din litigiul principal, născută în cursul anului 1965, are cetățenie austriacă.

13 După ce a locuit și a lucrat în Austria, persoana interesată și-a schimbat reședința în cursul anului 1990 în Germania, unde locuiește de atunci și unde a desfășurat o activitate profesională până în anul 2013. Ea a dobândit în Austria și în Germania 59 și, respectiv, 235 de luni de asigurare.

14 La 18 iunie 2015, deși nu mai era afiliată la sistemul legal de securitate socială austriac de la mutarea sa în Germania, pârâta din litigiul principal a introdus la Oficiul de Pensii o cerere de acordare a unei pensii de invaliditate sau, în cazul unui refuz, a unor măsuri de reabilitare medicală și a unei alocații de reabilitare sau, tot în cazul unui refuz, a unor măsuri de readaptare profesională.

15 Oficiul de Pensii a respins cererea pentru motivul că pârâta din litigiul principal nu se afla într-o situație de invaliditate și că, în orice caz, nu intra sub incidența sistemului legal de securitate socială austriac și nu a dovedit o legătură de proximitate suficientă cu sistemul menționat.

16 Pârâta din litigiul principal a introdus o acțiune împotriva acestui refuz la Landesgericht Salzburg als Arbeits- und Sozialgericht (Tribunalul Regional din Salzburg, statuând în materia dreptului muncii și a dreptului social, Austria).

17 Prin hotărârea din 29 septembrie 2017, această instanță a recunoscut existența unei invalidități temporare a pârâtei din litigiul principal pentru o perioadă estimată de cel puțin șase luni începând de la 18 iunie 2015 și a considerat că aceasta trebuia să beneficieze, din partea securității sociale austriece, de măsuri de reabilitare medicală și de o alocație de reabilitare pe durata invalidității sale temporare. În schimb, instanța menționată a respins această acțiune în ceea ce privește cererea de acordare a unei pensii de invaliditate și a unor măsuri de readaptare profesională.

- 18 Prin hotărârea din 17 ianuarie 2018, Oberlandesgericht Linz als Berufungsgericht in Arbeits- und Sozialrechtssachen (Tribunalul Regional Superior din Linz, statuând în calitate de instanță de apel în materia dreptului muncii și a dreptului social, Austria) a respins apelul declarat de Oficiul de Pensii împotriva acestei hotărâri.
- 19 Oficiul pentru Pensii a sesizat Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) cu un recurs în vederea respingerii în totalitate a cererii pârâtei din litigiul principal.
- 20 Instanța de trimitere subliniază că pârâta din litigiul principal susține că se află în stare de incapacitate de muncă și că are un raport de proximitate cu Austria în măsura în care are cetățenia acestui stat membru, a dobândit acolo perioade de asigurare, locuiește aproape de Austria și are contacte regulate cu membri ai familiei sale care trăiesc acolo.
- 21 Instanța de trimitere consideră că, în conformitate cu criteriile rezultate din jurisprudența Curții pentru a distinge între diferitele tipuri de prestații prevăzute de Regulamentul nr. 883/2004, alocația de reabilitare ar constitui mai degrabă o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat.
- 22 Astfel, pe lângă faptul că ar acoperi riscul unei inaptitudini temporare, iar nu al unei inaptitudini permanente sau durabile, această prestație ar fi strâns legată de măsuri de reabilitare medicală orientate spre recuperarea capacităților și ar avea drept obiectiv compensarea pierderii de venituri în perioada în care persoana în cauză trebuie să se supună unor măsuri de reabilitare medicală. În sfârșit, modul de calcul al acestei alocații ar fi calchiat după cel al prestației de boală.
- 23 Așadar, în opinia instanței de trimitere, în cazul în care Curtea ar considera că alocația de reabilitare constituie efectiv o prestație de boală, pârâta din litigiul principal, care are reședința în Germania, nu ar intra sub incidența legislației austriece, ci sub cea a legislației germane. Astfel, conform articolului 11 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul nr. 883/2004, statul membru de reședință este cel competent în ceea ce privește prestațiile de boală.
- 24 Cu toate acestea, instanța de trimitere arată că alocația de reabilitare prezintă anumite caracteristici care ar putea să o apropie de o indemnizație de invaliditate. Astfel, acordarea acestei alocații ar fi condiționată de plata unor cotizații la sistemul legal de asigurări (de sănătate și de pensie) și ar presupune împlinirea unui anumit termen de așteptare. În plus, ea ar putea fi solicitată numai prin introducerea unei cereri de acordare a pensiei de invaliditate la organismul de asigurări de pensii.
- 25 Instanța de trimitere adaugă totuși că alocația de reabilitare se distinge de o pensie sau de o alocație de dependență prin obiectivul său, precum și prin modul în care este concepută. Astfel, Curtea ar fi statuat că, spre deosebire de prestațiile de boală, prestațiile privind riscul de dependență nu pot fi plătite pe termen scurt (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2011, da Silva Martins, C-388/09, EU:C:2011:439, punctele 48 și 77-79). Or, alocația de reabilitare nu ar avea vocația de a dura, iar măsurile de reabilitare medicală ar urmări să permită persoanei interesate o reintegrare pe piața națională a muncii într-un viitor previzibil și să evite astfel o incapacitate de muncă durabilă.
- 26 Instanța de trimitere consideră, pe de altă parte, că, deși, ținând seama de obiectivul său, alocația de reabilitare s-ar putea apropia la prima vedere de un ajutor de șomaj în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 883/2004 (Hotărârea din 4 iunie 1987, Campana, 375/85, EU:C:1987:253), o astfel de calificare trebuie în realitate să fie exclusă, întrucât nu există o legătură între dreptul la alocația de reabilitare și șomajul sau riscul de șomaj.
- 27 Instanța de trimitere adaugă că, deși în Germania nu există *a priori* o prestație comparabilă cu alocația austriacă de reabilitare, această împrejurare nu ar fi de natură să restrângă libera circulație într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal.

28 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Potrivit dispozițiilor Regulamentului [nr. 883/2004], alocația austriacă de reabilitare trebuie calificată drept

- prestație de boală, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a), sau
- indemnizație de invaliditate, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c), sau
- ajutor de șomaj, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (h) din acest regulament?

2) În lumina dreptului Uniunii, Regulamentul [nr. 883/2004] trebuie interpretat în sensul că un stat membru, în calitate de fost stat de reședință și de muncă, are obligația să plătească prestații precum alocația de reabilitare austriacă unei persoane care are reședința în alt stat membru, în cazul în care această persoană a dobândit cea mai mare parte a perioadelor de asigurare pentru boală și pentru pensie în calitate de angajat în acest alt stat membru (din punct de vedere temporal, după schimbarea reședinței în acesta cu ani în urmă), iar de atunci nu i s-au mai acordat prestații din partea asigurărilor de sănătate și de pensii din fostul stat de reședință și de muncă?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 29 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă o prestație precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal constituie o prestație de boală, o indemnizație de invaliditate sau un ajutor de șomaj, în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (a), (c) și (h) din Regulamentul nr. 883/2004.
- 30 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, prestațiile de securitate socială trebuie considerate ca având aceeași natură, indiferent de caracteristicile specifice ale diferitor legislații naționale, atunci când obiectul și finalitatea lor, precum și baza lor de calcul sau condițiile de acordare a acestora sunt identice. În schimb, caracteristici strict formale nu trebuie considerate ca fiind elemente constitutive pentru clasificarea prestațiilor (Hotărârea din 30 mai 2018, Czerwiński, C-517/16, EU:C:2018:350, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 31 Atunci când este necesar să se distingă între diferitele categorii de prestații de securitate socială, trebuie să se ia în considerare riscul pe care îl acoperă fiecare prestație (Hotărârea din 30 mai 2018, Czerwiński, C-517/16, EU:C:2018:350, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 32 Astfel, o prestație de boală, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004, acoperă riscul pe care îl implică o stare precară de sănătate care determină o suspendare temporară a activităților persoanei interesate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 iulie 2011, Stewart, C-503/09, EU:C:2011:500, punctul 37).
- 33 În schimb, o indemnizație de invaliditate, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat, este, în general, destinată să acopere riscul unei inaptitudini de un anumit nivel, în cazul în care este probabil că această inaptitudine va fi permanentă sau durabilă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 iulie 2011, Stewart, C-503/09, EU:C:2011:500, punctul 38 și jurisprudența citată).

- 34 În ceea ce privește un ajutor de șomaj, acesta acoperă riscul legat de pierderea veniturilor suferită de lucrător în urma pierderii locului de muncă, chiar dacă el este încă apt să muncească. O prestație acordată în urma producerii acestui risc, cu alte cuvinte a pierderii locului de muncă, și care nu mai este datorată ca urmare a încetării acestei situații, datorită exercitării de către persoana interesată a unei activități remunerate, trebuie considerată ca reprezentând un ajutor de șomaj (Hotărârea din 19 septembrie 2013, Hliddal și Bornand, C-216/12 și C-217/12, EU:C:2013:568, punctul 52, precum și jurisprudența citată).
- 35 În lumina acestor considerații trebuie analizat dacă o prestație precum cea în discuție în litigiul principal trebuie considerată o prestație de boală, o indemnizație de invaliditate sau un ajutor de șomaj în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (a), (c) și (h) din Regulamentul nr. 883/2004.
- 36 De la bun început, din decizia de trimitere reiese că alocația de reabilitare este datorată independent de împrejurarea dacă persoana interesată desfășoară sau nu o activitate profesională, astfel încât această prestație nu poate fi calificată drept ajutor de șomaj în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (h) din acest regulament.
- 37 În ceea ce privește calificarea alocației de reabilitare drept indemnizație de invaliditate sau prestație de boală, trebuie arătat că, în temeiul articolului 255b din ASVG, alocația de reabilitare este plătită în cazul unei invalidități cu o durată previzibilă de minimum șase luni și atunci când persoana interesată nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de o pensie.
- 38 În plus, conform articolului 143a alineatul (1) din ASVG, menținerea invalidității temporare este controlată în mod regulat și, în cazul în care se constată că invaliditatea a încetat, beneficiul alocației de reabilitare se suspendă sau încetează.
- 39 Rezultă că o prestație precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal are drept scop acoperirea riscului de inaptitudine temporară și trebuie, prin urmare, să fie considerată o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat.
- 40 Această concluzie este confirmată de faptul că, în temeiul articolului 143a alineatele (1) și (2) și al articolului 143b din ASVG, alocația de reabilitare este plătită de organismul de asigurări de sănătate, iar cuantumul acesteia este calchiat după cel al alocației de boală.
- 41 În consecință, trebuie să se răspundă la prima întrebare că o prestație precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal constituie o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004.

Cu privire la a doua întrebare

- 42 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că se opune unei situații precum cea în discuție în litigiul principal, în care unei persoane care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială din statul său membru de origine după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru, în care a lucrat și a dobândit cea mai mare parte a perioadelor sale de asigurare, i se refuză de către organismul competent din statul său membru de origine acordarea unei prestații precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal.
- 43 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că, deși revine legislației fiecărui stat membru sarcina de a stabili condițiile existenței dreptului de afiliere la un sistem de securitate socială, totuși, statele membre sunt obligate, la impunerea acestor condiții, să respecte dispozițiile dreptului Uniunii în vigoare. În special, normele de conflict prevăzute de Regulamentul nr. 883/2004 se impun în mod

imperativ statelor membre și acestea nu dispun, aşadar, de posibilitatea de a stabili în ce măsură este aplicabilă propria legislație sau cea a unui alt stat membru (Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctul 45 și jurisprudența citată).

- 44 În consecință, condițiile existenței dreptului de a se afilia la un sistem de securitate socială nu pot avea ca efect să excludă din domeniul de aplicare al legislației în cauză persoanele cărora, potrivit Regulamentului nr. 883/2004, le este aplicabilă această legislație (Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 45 În plus, trebuie amintit că, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, persoanele cărora li se aplică acest regulament sunt supuse numai legislației unui singur stat membru, această legislație fiind stabilită în conformitate cu titlul II din regulamentul menționat.
- 46 Dispozițiile titlului II din Regulamentul nr. 883/2004, din care fac parte articolele 11-16, constituie un sistem complet și uniform de norme care reglementează conflictul de legi și care au drept scop nu doar să evite aplicarea simultană a mai multor legislații naționale și complicațiile care pot rezulta din aceasta, ci și să împiedice ca persoanele care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament să fie lipsite de protecție în materie de securitate socială, din cauza lipsei unei legislații care să le fie aplicabilă (Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 47 În ceea ce privește în special articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 883/2004, Curtea a statuat că această dispoziție are ca obiect să stabilească, sub rezerva articolelor 12-16 din acest regulament, legislația națională aplicabilă persoanelor care se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la literele (a)-(e) ale articolului 11 alineatul (3) menționat (Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 48 În ceea ce privește situația în discuție în litigiul principal, din cererea de decizie preliminară reiese că pârâta din litigiul principal, care are cetățenie austriacă, are reședința în Germania, unde nu mai desfășoară o activitate profesională din anul 2013.
- 49 Or, o persoană precum pârâta din litigiul principal nu se încadrează *a priori* nici la normele speciale prevăzute la articolele 12-16 din Regulamentul nr. 883/2004, referitoare la persoanele care fac obiectul unei detașări, care desfășoară o activitate în două sau mai multe state membre, care au ales o asigurare voluntară sau facultativă continuă sau care sunt agenți contractuali ai instituțiilor europene, și nici la situațiile prevăzute la articolul 11 alineatul (3) literele (a)-(d) din acest regulament, care privesc persoanele care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru, funcționarii, persoanele care beneficiază de ajutor de șomaj și persoanele convocate sau concentrate pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau pentru efectuarea serviciului civil într-un stat membru, aspect a cărui verificare este însă de competența instanței de trimitere.
- 50 În consecință, pârâta din litigiul principal intră în domeniul de aplicare al articolului 11 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul nr. 883/2004, care se aplică tuturor persoanelor care nu sunt menționate la articolul 11 alineatul (3) literele (a)-(d) din acest regulament, printre care figurează în special persoanele inactive din punct de vedere economic (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctele 35 și 40).
- 51 Or, în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul nr. 883/2004, legislația națională aplicabilă unei situații precum cea în discuție în litigiul principal este cea a statului membru de reședință al persoanei în cauză, și anume, în speță, legislația germană.
- 52 Ținând seama de regula unicității legislației sociale prevăzută la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, amintită la punctul 45 din prezenta hotărâre, și de cea care figurează la articolul 11 alineatul (3) litera (e) din acest regulament, potrivit căreia o persoană care nu desfășoară o

activitate salariată sau independentă se supune numai legislației sociale a statului membru de reședință (Hotărârea din 23 ianuarie 2019, Zyla, C-272/17, EU:C:2019:49, punctul 41), o persoană care se află într-o situație în care, precum în cauza în discuție în litigiul principal, nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială din statul său membru de origine după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru nu mai intră sub incidența sistemului de securitate socială din statul său de origine.

- 53 Așadar, în speță, având în vedere jurisprudența Curții amintită la punctele 43, 44 și 46 din prezenta hotărâre, nu se poate reproșa organismului competent din statul membru de origine al pârâtei din litigiul principal, și anume Republica Austria, că a refuzat să-i acorde acesteia din urmă beneficiul alocației de reabilitare. Astfel, acest refuz nu a avut drept consecință excluderea din domeniul de aplicare al legislației în cauză a unei persoane căreia această legislație i-ar fi aplicabilă în temeiul Regulamentului nr. 883/2004 și, prin urmare, privarea ei de protecție în materie de securitate socială în lipsa unei legislații care i-ar fi aplicabilă.
- 54 Rezultă din cele ce precedă că Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei situații în care unei persoane care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială din statul său membru de origine după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru, în care a lucrat și a dobândit cea mai mare parte a perioadelor sale de asigurare, i se refuză de către organismul competent din statul său membru de origine beneficiul unei prestații precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal, din moment ce această persoană nu intră sub incidența legislației statului de origine menționat, ci sub cea a statului membru în care se situează reședința sa.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 55 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

- 1) **O prestație precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal constituie o prestație de boală în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012.**
- 2) **Regulamentul nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 465/2012, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei situații în care unei persoane care nu mai este afiliată la sistemul de securitate socială din statul său membru de origine după ce și-a încetat acolo activitatea profesională și și-a mutat reședința în alt stat membru, în care a lucrat și a dobândit cea mai mare parte a perioadelor sale de asigurare, i se refuză de către organismul competent din statul său membru de origine beneficiul unei prestații precum alocația de reabilitare în discuție în litigiul principal, din moment ce această persoană nu intră sub incidența legislației statului de origine menționat, ci sub cea a statului membru în care se situează reședința sa.**

Semnături